

Πως μπορεί να βοηθήσει ο εκπαιδευτικός

Πρέπει οι εκπαιδευτικοί αν αντιληφθούν κάποια συμπτώματα από τα παραπάνω είτε σε παιδιά είτε σε έφηβους να συζητήσουν με τους γονείς το πρόβλημα χωρίς να φοβούνται ότι οι γονείς θα αντιδράσουν αρνητικά. Οι γονείς έπειτα θα πρέπει να απευθυνθούν σε κάποια ειδική ιατροπαιδαγωγική υπηρεσία όπου θα γίνει η διάγνωση και έπειτα σε έναν ειδικό για την θεραπεία ο οποίος θα βοηθήσει το παιδί αλλά και τους γονείς με κατάλληλους χειρισμούς και συμβουλές. Δεν πρέπει να υπάρχει ετικετοποίηση διότι αυτή θα μειώσει ακόμη περισσότερο την αυτοεκτίμηση του παιδιού.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι το παιδί δυσκολεύεται να παρακολουθεί, να ακούει, να κάθεται προσεκτικά, να συγκεντρώνεται και να μαθαίνει.

Είναι απαραίτητο να υπάρχει συνεχής ενθάρρυνση, περισσότερη κατανόηση, ήρεμη και καθαρή ομιλία μέσα στην τάξη. Θα βοηθούσε επίσης να υπάρχει μια διακριτική βοήθεια από τον εκπαιδευτικό γι αυτό το λόγο θα ήταν σωστό ο μαθητής να κάθεται μπροστά, κοντά στον εκπαιδευτικό αλλά και στον πίνακα για να βλέπει καλύτερα. Αν γίνεται να βρίσκεται και μακριά από παράθυρα θα ήταν πολύ βοηθητικό γιατί αποσπάται η προσοχή του πολύ εύκολα. Φυσικά χρειάζεται περισσότερος χρόνος για γραφή και αντιγραφή καθώς και εξατομικευμένη βοήθεια όποτε είναι δυνατό.

Να μην χρησιμοποιείται το κόκκινο μελάνι για τη διόρθωση των γραπτών διότι αυτό επιφέρει απογοήτευση και σύγχυση. Να δείχνετε υπομονή και ενθάρρυνση.

<<Ο δάσκαλος δε σπαταλάει ούτε καταστρέφει τις δυνατότητες του παιδιού, αλλά του δίνει τα πνευματικά εργαλεία για να αναπτύξει τη μοναδικότητα του και να συνειδητοποιήσει το ιδιαίτερο δυναμικό που κατέχει στο σώμα, στο πνεύμα και στην ψυχή του>>(John Fischer).

<<Αν το παιδί δεν μπορεί να μάθει με τον τρόπο που το διδάσκουμε, τότε πρέπει να το διδάξουμε με τον τρόπο που μπορεί να μάθει>>(Maria Montessori).